

CHVÁLA ARNIKY

Stanislav Burachovič, Karlovy Vary

Zaslechnu-li pojem Arnika, nemyslím na krásnou květinu či na stejnojmenný pleťový krém. V myslí se mi ihned vybaví regionální časopis Karlovarského kraje, jenž sehrál v mém životě a tvorbě veledůležitou roli. Dával a dává mi po více než 30 let mnoho potěšení, poučení a motivace na úseku regionálního bádání. Rád vzpomínám na mé krásné těšení se na každý jeho nový výtisk v dobách reálného socialismu. Ono vnitřní těšení nelze slovy vyjádřit. Pokud si dobře pamatuji, vycházela Arnika dvakrát ročně, v 90. letech až čtyřikrát do roka.

Mladá a novotou či spíše lihem vonící Arnika byla ve své době „ostrůvkem svobody“ v moři ideologicky zamořeného balastu, jenž „dusil“ i populární, odborná a vědecká periodika.

Vděčně vzpomínám na duchovního otce zakladatele a dlouholetého tvůrce Arniky pana Jana Harvána a jeho družinu v kanceláři Správy CHKO Slavkovský les v Mariánských Lázních. Složitými úskalími Času a přibližlé politiky ji vedl pan ředitel Ing. Jan Schlossar. Víím, že financování Arniky a obhájení její existence a obsahu bylo a je i dodnes někdy velmi svízelné.

Do Arniky jsem z podnětu pánů Harvána a Wiesera začal přispívat někdy v roce 1979, tedy před 35 lety. První články se věnovaly Homolce u Bečova nad Teplou a zaniklému údolí Divokého kamene u Pily. Krom jiných aspektů jsem byl rád, že jsem ve svých textech mohl v dobách socialismu bez cenzurních tlaků poukazovat na význam německého etnika nejen pro dějiny a kulturu Slavkovského lesa. Ono téma bylo v oblasti pevné hráze socialismu a míru silně tabuizované, zejména v muzejnické sféře, kde se motám již od roku 1976.

Nemám tušení, kolik historicko-vlastivědných článků jsem v mé milované Arnice dosud publikoval, jistě jich bylo mnoho desítek,

▲ Stanislav Burachovič v roce 1982 v porostu na ruinách kostela sv. Mikuláše pod Krudumem, tehdy neznatelného.

Foto Stanislav Wieser.

asi to někde bibliograficky podchytil kolega památkář Lukáš Smola z Lokte. Všechny mé texty svými excelentními snímky ozdobil přítel Ing. Stanislav Wieser, můj věrný soupeřník krajinou i duší kraje západočeských lázní. Z ohlasů víím, že články naší autorské dvojice SB – SW zaujaly a snad také ovlivnily již celou generaci přátel a badatelů Slavkovského lesa. Mezitím již i v Arnice došlo ke generační obměně, erudované mláďi vpřed a staří bájni dědkové zpátky do hrobu. Tak to má být.

Je obdivuhodné, jak dlouhou cestu vykonala Arnika od pradávňích lihových „modráků“ sedmdesátých let reálného socialismu až po dnešní kapitalistický superbarevný tisk na superlesklý papír, obálky jsou už dlouhá léta prvotřídní kvality. Za výbornou práci zasluhuje chválu současný velmi kreativní tým redakce Arniky.

Do dalších let přeji Arnice vše dobré, hodně štedrých úředníků a sponzorů, maximum dobrých autorů a davy nadšených čtenářů. Ať Arnika i do mlžných časů budoucích nese svítlnu vyzářující směrem k vnímavým patriotům světlo lásky k rodnému kraji. Praxe ukazuje, že lidé nakažení „jedem“ této lásky někdy dokážou zázraky.

Jak říkával český filozof Ladislav Klíma, každá dobrá literatura musí mít erotickou povahu. Tak tedy: „Milá paní Arniko, jste dnes šarmantní dáma v nejlepších letech. Díky Vám za to, že jsem mohl jít kousek cesty po vašem sličném boku.“ ■